

РЕШЕНИЕ

№ 2590

гр. София, 18.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **9233** по описа за **2012** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208–228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 32/03.07.2012г. по НАХД № 250/2012 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав е отменено наказателно постановление (НП) № 0266/24.10.2011г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС). С НП на [фирма] на основание чл.325, ал.1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лева за нарушаването на посочената разпоредба във вр. с т.2.9.1 от издадено на дружеството разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера, за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа и предоставяне на фиксирана телефонна услуга във вр. с чл.44, ал.1 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/ или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от процесуален представител на административнонаказващия орган; изложени са доводи за неправилност на решението на районния съд. Ответникът оспорва касационната жалба като неоснователна.

Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна и предлага решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Административен съд – София град, в настоящия касационен състав, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение, запозна се със събраните по делото доказателства и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, във връзка с чл 59 и сл. от ЗАНН, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК и е от лице, което има право да обжалва първоинстанционното решение, защото е страна по делото, за която то е неблагоприятно. Поради това, касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, неоснователна.

За да обоснове крайния си извод за законосъобразност на атакуваното НП, районният съд е приел, кредитирайки свидетелските показания и съобразно доказателствата по делото, че е налице административно нарушение, за което са определени наказания на горепосочените основания. В мотивите на оспореното решение са изложени съображения, че не са налице нарушения на процесуалните правила, осъществени в хода на развитие на административнонаказателното производство, които да препятстват възможността да бъде разкрита обективната истина.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му /арг. чл. 59, ал.1 ЗАНН/. Видно от приложеното в преписката известие за доставяне, НП е връчено на 12.12.2011г. и последният ден на срока за обжалването му е 19.12.2011г. Жалбата против НП е постъпила първоначално при КРС, където е поставен щемпел от 20.12.2011г. Доколкото обаче от страна на административнонаказващия орган не е направено възражение по заявеното в жалбата, че същата се подава в законоустановения за това срок, както пред районния съд, така и в касационното производство, настоящият състав приема, че тази жалба е била подадена в срок по пощата или по друг начин.

Районният съд е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на установената по делото фактическа обстановка районният съд е формирал правни изводи, изложени в мотивите, които настоящият състав споделя. В допълнение е необходимо да се отбележи, че макар да е посочил в процесното НП като нарушено условие от издаденото на дружеството разрешение, административнонаказващият орган не е ангажирал никакви доказателства за неговото съдържание. Макар и фактът на издаденото разрешение да е обявен в публичния регистър, общодостъпен на интернет страницата на КРС, от служебно извършената от съда проверка се установи, че съдържанието на същото разрешение не е достъпно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр.1 от АПК, във вр. с чл. 59 и сл. от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 32/03.07.2012г. по НАХД № 250/2012 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.